

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și de modificare și completare a altor acte normative

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

Unul dintre angajamentele asumate de partea română prin Aranjamentul Stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional, convenit prin Scrisoarea de intenție transmisă de autoritățile române, semnată la București la 24 aprilie 2009, și prin Decizia Consiliului director al Fondului Monetar Internațional din 4 mai 2009, precum și prin Scrisoarea suplimentară de intenție, semnată de autoritățile române la data de 8 septembrie 2009 și aprobată prin Decizia Consiliului director al Fondului Monetar Internațional din 21 septembrie 2009, în contextul necesității îmbunătățirii cadrului legal aplicabil instituțiilor de credit aflate în dificultate, îl constituie amendarea legislației bancare care reglementează procedura administrării speciale, astfel încât aceasta să permită o intervenție rapidă și eficientă. În acest sens, un obiectiv al măsurilor legislative preconizate îl constituie sporirea puterilor acordate administratorului special, astfel încât acesta să dispună de autoritatea de a implementa cu promptitudine o serie de măsuri de restructurare

Totodată, calitatea de stat membru al Uniunii Europene incumbă României obligația de preluare în legislația națională a prevederilor actelor comunitare care nu au o aplicabilitate directă în plan intern.

În acest sens, datorită schimbării de abordare în privința administrării speciale, care, prin măsurile legislative preconizate, va permite o intervenție mai accentuată asupra unei instituții de credit în dificultate, devin incidente dispoziții comunitare aplicabile în cazul adoptării unor măsuri de reorganizare a unei instituții de credit, fiind necesară preluarea acestora în legislația națională.

De asemenea, în domeniul instituțiilor de credit, precum și cel al prevenirii și combaterii spălării banilor este necesară preluarea acelor dispoziții comunitare prin care se urmărește corelarea legislativă cu noile prevederi în materia serviciilor de plată. Nu în ultimul rând, modificarea și completarea corespunzătoare a actelor normative interne, inclusiv a legislației primare, este motivată și de faptul că la nivelul Uniunii Europene au fost adoptate, recent, două directive prin care este amendat cadrul legislativ comunitar în domeniul supravegherii instituțiilor de credit, ale căror prevederi trebuie, de asemenea, să fie transpuse în legislația internă.

1. Descrierea situației actuale

a) În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.227/2007, cu modificările și completările ulterioare, este reglementată procedura administrării speciale, ca o măsură pe care Banca Națională a României o poate institui în privința unei instituții de credit care se confruntă cu dificultăți financiare și/sau care nu respectă prevederile legii ori altor acte emise în aplicarea acesteia. În prezent, scopul administrării speciale este limitat la măsuri de conservare a activelor instituției de credit, eliminarea deficiențelor constatate și stabilirea posibilităților de redresare a acesteia.

În cadrul Memorandum-ului tehnic, anexă la Acordul Stand-by încheiat cu Fondul Monetar Internațional au fost prevăzute o serie de condiționalități care vizează îmbunătățirea cadrului legal aplicabil în cazul instituțiilor de credit aflate în dificultate (Secțiunea B – *Bank Resolution*). În acest sens, amendamentele la legislația bancară vizează revizuirea procedurii administrării speciale, astfel încât prin aceasta să se asigure următoarele:

- stipularea în mod clar a situației în care trebuie instituită administrarea specială într-o etapă timpurie, pe baza unui nivel al unui indicator prudential reglementat;
- suplimentarea atribuțiilor administratorului special, care va avea autoritatea de a implementa cu promptitudine o gamă largă de măsuri de restructurare, inclusiv operațiuni de transfer de active cu asumare de pasive, vânzare de active, transfer de depozite și reducerea capitalului social pentru acoperirea pierderilor;
- investirea prin lege a administratorului special cu competențele tuturor organelor de decizie ale băncii, inclusiv ale adunării generale;
- eliminarea incidenței acelor prevederi legale care constituie un impediment, inclusiv ale legislației generale în materia societăților comerciale, în măsura în care acestea nu sunt concordante cu implementarea promptă a măsurilor de restructurare (cum ar fi, în special implementarea promptă a transferului principalelor active și reducerea capitalului pentru acoperirea pierderilor);
- asigurarea unei protecții legale administratorului special pentru acțiunile întreprinse cu bună-credință în exercitarea atribuțiilor sale;
- asigurarea la nivelul legii a unei mai mari certitudini juridice în cazul măsurilor de restructurare adoptate în cursul administrării speciale, astfel încât aceste măsuri să nu poată fi suspendate sau înlăturate/infirmate pe cale de acțiune judecătorească (de exemplu, prin intermediul căilor de contestare și/sau anulare); de asemenea, stabilirea în mod clar în cadrul legii a faptului că aceste măsuri nu fac obiectul consimțământului creditorilor.

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului cuprinde în prezent prevederi care permit unei alte entități în funcțiune să se transforme în instituție de credit. De aceste prevederi se pot prevala, în special, instituțiile financiare nebancare, care au ca obiect principal de activitatea

acordarea de credite și alte forme de finanțare, transformarea în instituție de credit permițând acestor entități să acceseze resurse financiare atrase de la public (sub formă de depozite ori alte fonduri rambursabile) pentru susținerea activității de creditare.

În condițiile declanșării crizei financiare globale posibilitatea transformării unei instituții financiare nebancare în instituție de credit nu constituie, însă, o modalitate adecvată de acces la desfășurarea activității bancare, volatilitatea mediului economic nepermițând o evaluare corectă a calității portofoliului de credite aflat în patrimoniul instituției financiare nebancare la data transformării și a perspectivelor de deteriorare semnificativă și rapidă a acestuia. În aceste condiții, apare ca fiind necesară eliminarea posibilității unei astfel de transformări, având drept scop asigurarea apariției pe piață doar a unor instituții de credit nou constituite, capitalizate în mod adecvat prin aporturile în formă bănească subscrise de acționari.

În ceea ce privește procesul de autorizare a unei instituții de credit prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006, în prezent acesta este structurat în două etape, respectiv acordarea aprobării de constituire, într-un termen de maxim 4 luni, și emiterea autorizației de funcționare, în termen de 3 luni de la prezentarea documentelor care atestă constituirea.

În condițiile în care, până la acordarea autorizației de funcționare este posibil ca, în contextul economic actual, situația financiară a acționarilor semnificativi ai instituției de credit care se constituie să se deterioreze semnificativ în raport cu data prezentării cererii de autorizare, se impune o prelungire a termenului pentru etapa a doua a procesului de autorizare, care să permită o reevaluare a puterii financiare a acționarilor în vederea asigurării îndeplinirii de către aceștia a criteriilor prevăzute de cadrul legal în vigoare.

c) Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.113/2009 privind instituțiile de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 12 octombrie 2009, s-a asigurat transpunerea principalelor dispoziții ale *Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE*, astfel încât s-a respectat parțial cerința realizării transpunerii până la data de 1 noiembrie 2009.

Pentru a realiza transpunerea totală a dispozițiilor Directivei 2007/64/CE, este necesară corelarea cu noua legislație în materia serviciilor de plată a prevederile actelor normative în vigoare aplicabile în domeniul instituțiilor de credit și, respectiv, al prevenirii și combaterii spălării banilor, asupra cărora dispozițiile comunitare sunt incidente.

d) Pentru evitarea promovării unor noi modificări ale cadrului legislativ, la intervale scurte de timp, este oportun ca, simultan cu promovarea propunerilor legislative motivate de soluționarea aspectelor descrise anterior, să fie preluate și acele prevederi ale directivelor comunitare în materia instituțiilor de credit, publicate recent, a căror transpunere este prevăzută în intervalul 2010 – 2011 și care necesită

amendarea inclusiv a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

e) Un alt obiectiv al proiectului de act normativ îl constituie îmbunătățirea reglementării existente în domeniul instituțiilor de credit. De la apariția Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006, au fost sesizate în practică o serie de aspecte insuficient reglementate și/sau au fost întâmpinate dificultăți de interpretare a unor prevederi ale ordonanței. De asemenea, au fost constatate unele neconcordanțe ale prevederilor existente cu dispozițiile corespunzătoare din legislația comunitară transpuse prin acestea, fiind necesară astfel reformularea sau completarea corespunzătoare a textelor în cauză.

f) Promovarea în regim de urgență a proiectului de act normativ este motivată de faptul că potrivit termenilor agreeți în cadrul Aranjamentului Stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2009, modificările legislative având ca obiectiv revizuirea procedurii administrării speciale trebuie să fie adoptate până la data de 31 martie 2010.

Luarea acestor măsuri în regim de urgență se impune având în vedere că neadoptarea cu celeritate a modificărilor legislative preconizate, astfel încât să se asigure respectarea termenelor asumate prin Aranjamentul Stand-by, ar duce la pierderea acordurilor cu organismele financiare internaționale, cu consecința creării unor dezechilibre macroeconomice de natură să ducă la imposibilitatea relansării economice, cum ar fi imposibilitatea acoperirii, de urgență și cu costuri reduse, a nevoilor de finanțare în anul 2010, cu influențe negative asupra ratelor dobânzilor și cursului de schimb.

De asemenea, asigurarea transpunerii în totalitate a *Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE*, prevăzută a fi realizată până la data de 1 noiembrie 2009, necesită adoptarea în regim de urgență a măsurilor necesare în acest sens, în caz contrar putând fi declanșată de către Comisia Europeană procedura de sancționare pentru nerespectarea termenelor de preluare în legislația națională a directivelor comunitare.

Nu în ultimul rând, având în vedere actualul context financiar mondial, asigurarea premiselor pentru constituirea de noi instituții de credit adecvat capitalizate, ai căror acționari să dispună de o situație financiară corespunzătoare, necesită adoptarea în regim de urgență, a unor măsuri care să asigure o întărire în acest scop a cadrului legislativ existent.

2. Schimbări preconizate

a) Revizuirea procedurii administrării speciale

• **Condiții de instituire a administrării speciale**

- sunt prevăzute distinct situațiile în care administrarea specială poate fi instituită de Banca Națională a României (cu introducerea unor cazuri noi față de textul actual), de situația în care fondurile proprii ale instituției de credit nu depășesc 75% din nivelul minim reglementat, caz în care administrarea specială trebuie să fie instituită, dacă Banca Națională a României nu hotărăște retragerea autorizației, urmată, după caz, de sesizarea instanței competente pentru deschiderea procedurii falimentului.

• **Prevederi privind persoana administratorului special**

- administrator special pot fi una sau mai multe persoane fizice (inclusiv angajați ai Băncii Naționale a României) sau o persoană juridică, fiind menținută posibilitatea ca Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar să poată fi desemnat administrator special;
- introducerea unei condiții de independență care trebuie să fie întrunită, pe lângă cerințele de calificare și competență profesională (pentru evaluarea noii condiții de independență fiind făcută trimitere la criteriile prevăzute de legea societăților comerciale pentru desemnarea administratorului independent), precum și aplicarea corespunzătoare a prevederilor existente ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind situațiile de incompatibilitate prevăzute pentru administratorii și conducătorii unei instituții de credit;
- stabilirea obligației administratorului special de acțiune în conformitate cu prevederile legii, precum și cu instrucțiunile și dispozițiile date de Banca Națională a României, administratorul special răspunzând numai față de aceasta pentru îndeplinirea atribuțiilor;
- asigurarea protecției legale a administratorului special și a persoanelor angajate să îl sprijine în activitate, răspunderea acestora pentru eventuale prejudicii cauzate în exercitarea atribuțiilor fiind înlăturată, cu excepția cazului în care au acționat cu rea-credință sau cu neglijență gravă; cheltuielile de apărare sunt suportate de Banca Națională a României în situațiile în care răspunderea este înlăturată.

• **Atribuțiile administratorului special**

- să încerce implementarea unor măsuri de redresare a instituției de credit;
- să realizeze un inventar și să întocmească situația financiară, imediat după preluarea instituției de credit, care se prezintă Băncii Naționale a României;
- să evalueze perspectivele de realizare, costurile și beneficiile pentru următoarele alternative: redresare, restructurare sau faliment, inclusiv o estimare a valorii care ar putea fi obținută prin lichidare (valoare care se determină de către un expert independent, prin utilizarea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de lege);
- să prezinte Băncii Naționale a României un raport cuprinzând recomandările sale (pe baza evaluărilor făcute), care pot include un plan de acțiune, constând în una sau mai multe dintre măsurile de restructurare prevăzute;
- posibilitatea de a solicita aprobarea Băncii Naționale a României pentru

implementarea unora dintre măsurile de restructurare de natura transferului de active și/sau de pasive, în special pentru transferul depozitelor garantate, chiar înainte de prezentarea raportului, dacă solicitarea e justificată de urgență și sunt condiții favorabile pentru implementarea unei astfel de măsuri;

• **Competențe ale Băncii Naționale a României**

- odată cu instituirea administrării speciale și nominalizarea persoanei/persoanelor fizice ori persoanei juridice în calitate de administrator special, să stabilească obiectivele, atribuțiile, remunerația administratorului special și, dacă sunt nominalizate mai multe persoane fizice, să determine repartizarea competențelor și modalitatea de coordonare și de subordonare între aceste persoane;
- să se pronunțe asupra recomandărilor administratorului special, inclusiv asupra planului de acțiune propus, în sensul aprobării, cu sau fără modificări, sau al respingerii acestuia;
- să solicite modificarea unui plan de acțiune aprobat oricând consideră necesar;
- dacă nu sunt condiții favorabile pentru redresarea instituției de credit, să hotărască implementarea unor măsuri de restructurare, pe baza planului aprobat, sau, în lipsa acestuia, pe baza evaluărilor făcute de administratorul special, ori să retragă autorizația instituției de credit, urmată de lichidarea acesteia;
- să urmărească cu prioritate obiectivul de menținere a stabilității financiare și protecția deponenților, cu luarea în considerare a variantei celei mai puțin costisitoare din perspectiva acestui obiectiv, atunci când hotărăște asupra alternativei de abordat (redresare, restructurare, lichidare) în privința instituției de credit;
- să hotărască retragerea autorizației și în cazul în care prin aplicarea unor măsuri de restructurare s-a realizat numai un transfer parțial de active/pasive sau o divizare parțială și pentru instituția de credit în cauză nu se preconizează alte soluții viabile de redresare sau de preluare în totalitate a activității.

• **Măsuri care pot fi luate în cursul administrării speciale**

- măsuri de redresare a instituției de credit – măsuri care pot fi luate de administratorul special fără o aprobare specială din partea Băncii Naționale a României, destinate să asigure conservarea valorii activelor și eliminarea deficiențelor; aceste măsuri sunt prevăzute de textul în vigoare, dar au fost completate cu măsuri de îmbunătățire a cadrului de administrare, a proceselor și mecanismelor instituției de credit, reevaluarea necesarului de provizioane și reducerea riscurilor activității;
- măsuri de restructurare – măsuri pe care administratorul special poate fi împuternicit de Banca Națională a României să le implementeze, constând în: majorarea capitalului social, reducerea acestuia pentru acoperirea pierderilor, operațiuni de vânzare de active, de transfer de depozite, de vânzare de active cu asumare de pasive, fuziune ori divizare.

• **Cerințe legate de măsurile de restructurare**

- orice majorare de capital poate fi realizată numai după ce au fost acoperite pierderile;

- operațiunile de natura transferului de active și/sau pasive, inclusiv fuziuni ori divizări pot fi făcute numai către instituții de credit sau financiare cu o situație financiară adecvată;
- toate ofertele de preluare sunt analizate în mod nediscriminatoriu, urmărindu-se maximizarea valorii pentru activele implicate în operațiune;
- determinarea valorii activelor ce urmează să fie transferate/vândute se realizează de un expert independent prin utilizarea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de lege;
- în cazul operațiunilor de vânzare de active cu asumare de pasive, se acordă prioritate transferului pasivelor reprezentând depozitele garantate;
- documentele contractuale care stau la baza unei operațiuni de vânzare de active nu trebuie să cuprindă clauze care să facă posibilă restituirea activelor transferate;
- instituția care preia pasive ale instituției de credit este răspunzătoare doar pentru obligațiile aferente pasivelor care fac obiectul transferului conform termenilor contractuali, evidențiate în situația financiară întocmită de administratorul special;
- sumele care pot fi obținute din operațiuni de natura transferului de active și/sau pasive, cu deducerea cheltuielilor aferente operațiunii, sunt puse la dispoziția instituției de credit pentru continuarea activității, iar în caz de lichidare/faliment, pentru plata creditorilor.

• Adunarea generală a acționarilor

- funcționarea adunării generale a acționarilor este suspendată pe perioada administrării speciale, cu excepția cazurilor în care aceasta este convocată de administratorul special pentru adoptarea hotărârilor privind majorarea/reducerea capitalului social, ridicarea dreptului de preemțiune, fuziunea sau divizarea;
- pentru măsurile de redresare și pentru măsurile de restructurare constând în vânzarea de active, transfer de pasive ori vânzare de active cu asumare de pasive nu este necesară o hotărâre a adunării generale;
- dacă adunarea generală nu adoptă hotărârile necesare care sunt de competența sa, în absența altor soluții viabile, Banca Națională a României retrace autorizația instituției de credit;
- dacă față de unii dintre acționarii cu participații calificate a fost dispusă măsura suspendării drepturilor de vot, adunarea generală este ținută numai de către acționarii cu drept de vot, majoritatea cerută de lege pentru adoptarea hotărârilor fiind raportată, în acest caz, la totalul capitalului social reprezentat de acești acționari;
- în situația în care măsura suspendării drepturilor de vot afectează acționarii care reprezintă întregul capital social, Banca Națională a României poate retrace autorizația instituției de credit, urmând ca aceasta să fie lichidată.

• Creditori

- este introdus principiul potrivit căruia adoptarea măsurilor de restructurare trebuie să asigure creditorilor un tratament care să nu fie mai puțin favorabil

- decât dacă instituția de credit ar fi intrat direct în faliment/lichidare, în absența implementării acestor măsuri de restructurare;
- măsurile de restructurare constând în operațiuni de natura transferului/vânzării de active și/sau pasive nu necesită acordul creditorilor sau debitorilor instituției de credit;
 - persoanele interesate sunt notificate în legătură cu aplicarea măsurilor de restructurare prin publicarea unui anunț general în Monitorul Oficial și în două ziare de circulație națională și pot obține informații privind situația creanțelor/datoriilor lor de la instituția de credit aflată în administrare specială, administratorul special fiind obligat să ia măsuri pentru punerea la dispoziție a acestor informații;
 - titularii de depozite/conturi transferate au opțiunea de a-și menține aceste conturi la instituția către care s-a efectuat transferul sau de a cere restituirea sumelor;
 - prin derogare de la prevederile Legii nr.31/1990, creditorii sociali nu pot face opoziție la hotărârea adunării generale privind reducerea capitalului pentru acoperirea pierderilor, în considerarea faptului că directiva Comunitară obligă la asigurarea unui sistem de protecție a creditorilor numai dacă reducerea este motivată de scutirea acționarilor de vărsămintele datorate;
 - persoanele prejudiciate prin aplicarea măsurilor de restructurare pot solicita instanței despăgubiri, al căror quantum este limitat la diferența dintre ceea ce ar fi obținut în cazul în care banca ar fi intrat direct în faliment și sumele efectiv obținute.
- **Regimul măsurilor adoptate în cursul administrării speciale**
 - măsurile implementate în cursul administrării speciale nu pot fi suspendate sau desființate, inclusiv în procedura falimentului instituțiilor de credit;
 - în cazul unui litigiu în legătură cu aceste măsuri, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestora, Banca Națională a României fiind singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și a analizelor calitative care au fundamentat măsurile respective.
- **Reduceri de termene procedurale**
 - reducerea termenului administrării speciale de la 1 an la 4 luni, cu posibilitatea prelungirii acestuia pe perioada necesară pentru implementarea măsurilor de restructurare;
 - reducerea termenului de convocare a adunării generale de la 30 de zile la o săptămână, cu excepția hotărârilor necesare cu privire la o eventuală fuziune/divizare și a cazului în care instituția de credit este cotate pe o piață reglementată, excepții justificate de prevederi comunitare imperative;
 - reducerea termenului de exercitare a dreptului de preferință la subscrierea de noi acțiuni, de la 1 lună potrivit Legii nr.31/1990 la 14 zile (în acord cu directiva comunitară în materie);
 - hotărârea privind reducerea capitalului pentru acoperirea pierderilor produce efecte de la data publicării, și nu după trecerea a cel puțin 2 luni, așa cum e prevăzut de Legea nr.31/1990.

- **Instituția responsabilă cu plata eventualelor despăgubiri**
- soluția propusă, în acord cu tendințele existente și perspectivele de reglementare la nivelul Uniunii Europene a unui mecanism de suportare a costului restructurării de către însuși sistemul financiar, o reprezintă implicarea Fondului de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar; în acest sens, proiectul de act normativ prevede finanțarea unor eventuale despăgubiri cauzate prin implementarea măsurilor de restructurare adoptate în cursul administrării speciale, dintr-un fond special creat în acest sens și administrat de Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar, cuantumul despăgubirilor fiind limitat la diferența dintre valoarea care ar fi fost obținută de creditorul prejudiciat dacă instituția de credit ar fi intrat direct în lichidare/faliment (în absența aplicării unor măsuri de restructurare) și valoarea efectiv obținută pentru creanța sa;
- pentru a facilita implementarea acestei soluții cu costuri minime pentru schema de garantare națională, respectiv pentru crearea premiselor ca aceasta să nu suporte și costul compensațiilor acordate pentru depozitele indisponibile și costul despăgubirilor, în proiectul de act normativ au fost inserate două dispoziții potrivit cărora la realizarea unor operațiuni de natura transferului de active și pasive, prioritatea se acordă transferului pasivelor reprezentând depozite garantate potrivit legii, iar acest transfer poate fi realizat la propunerea administratorului special, cu aprobarea Băncii Naționale a României, chiar înainte de prezentarea raportului care se întocmește de administratorul special, în cazuri justificate de urgență și de existența unor împrejurări favorabile realizării unei astfel de măsuri.

b) Adoptarea altor măsuri justificate de contextul crizei financiare

Prin proiectul de act normativ se propune eliminarea din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 a prevederilor care permit transformarea unei alte entități în instituție de credit, precum și prelungirea etapei a doua a procesului de autorizare a instituțiilor de credit de la 3 la 4 luni.

c) Transpunerea unor prevederi cuprinse în directive comunitare

- **Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit**

În proiectul de act normativ au fost introduse prevederi corespunzătoare pentru preluarea dispozițiilor relevante ale Directivei, aplicabile în cazul adoptării unor *măsuri de reorganizare*, în considerarea faptului că procedura administrării speciale, așa cum este revizuită prin proiectul de act normativ, cuprinde măsuri de restructurare care sunt de natură să afecteze drepturile preexistente ale terților.

Prin propunerile de modificare se asigură, în principal, următoarele:

- aplicarea legislației române și opozabilitatea instituirii administrării speciale și a măsurilor luate în cursul acesteia în toate statele membre în care instituția de credit are deschise sucursale;

- dreptul administratorului special de a acționa în aceste state fără îndeplinirea altei formalități, în afară de cea privind publicitatea instituirii administrării speciale;
- reglementarea regimului privind legea aplicabilă anumitor contracte, așa cum este stabilit, în mod unitar, de directivă.

- **Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE**

Proiectul de act normativ are în vedere modificarea unor acte normative pentru a se asigura transpunerea integrală a prevederilor Directivei 2007/64/CE și, implicit, aplicarea corespunzătoare și omogenă a prevederilor Ordonanței de urgență nr. 113/2009 privind serviciile de plată, prin care s-au transpus principalele dispoziții ale directivei respective. Astfel, proiectul legislativ își propune asigurarea corelării prevederilor Ordonanței de urgență nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și cele ale Legii nr. 656/2002 privind prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale Hotărârii Guvernului privind aprobarea Regulamentului de aplicare a prevederilor Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu prevederile Ordonanței de urgență nr. 113/2009 privind serviciile de plată.

În acest sens, pentru Ordonanța de urgență nr. 99/2006 se propune modificarea prevederilor care stabilesc activitățile care pot fi desfășurate de o instituție de credit, prin identificarea serviciilor de plată ce pot fi prestate în cadrul acestora, ca fiind cele definite de legislația privind serviciile de plată, precum și stabilirea obligației în sarcina sistemelor de plăți de a asigura acces nediscriminatoriu la sistem, care să asigure un mediu concurențial adecvat pentru toți prestatorii de servicii de plată, fiind exceptate de la această obligație sistemele de plăți de importanță sistemică, conform prevederilor relevante ale Directivei 2007/64/CE.

În ceea ce privește legislația primară și secundară în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor, proiectul de act normativ asigură introducerea instituțiilor de plată în regimul supus reglementării, precum și corelarea tehnică a definițiilor utilizate, realizată prin norme de trimitere la dispozițiile relevante ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată.

- **Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, aranjamentele de supraveghere, precum și gestionarea situațiilor de criză**

Propunerile cuprinse în proiectul de act normativ urmăresc să asigure transpunerea acelor prevederi ale directivei care se referă la cooperarea în domeniul supravegherii și la gestiunea situațiilor de criză. Acestea au în vedere, în principal următoarele:

- prevederi care privesc activitatea colegiilor de supraveghere (formate din reprezentanți ai autorităților de supraveghere din diverse state membre, în scopul coordonării acțiunilor lor în supravegherea consolidată a fiecăruia dintre grupurile financiare identificate la nivelul Uniunii Europene), colegii care funcționează în prezent în baza unei decizii a Comisiei Europene și a căror activitate a fost formalizată prin prevederile noii directive;
 - instituirea obligației de colaborare dintre autorități în cadrul supravegherii pe bază consolidată pentru determinarea adecvării fondurilor proprii la nivel de grup raportate la profilul de risc al grupului;
 - introducerea conceptului de „sucursală semnificativă” și a criteriilor și procedurii de determinare a sucursalelor care se încadrează în această categorie. Conceptul are în vedere sucursalele deschise de instituțiile de credit pe teritoriul altor state membre, care prin activitatea lor au impact semnificativ în piața națională a statului gazdă;
 - sporirea rolului autorităților de supraveghere din statul membru gazdă, în sensul că acestea trebuie să fie consultate de către autoritățile de supraveghere din statul membru de origine, care își asumă în continuare responsabilitatea exercitării supravegherii instituțiilor de credit autorizate pe teritoriul lor (inclusiv a sucursalelor deschise în alt stat membru);
 - posibilitatea constituirii unor colegii de supraveghere și în cazul unei instituții de credit care, deși nu este parte a unui grup bancar, are deschise sucursale semnificative pe teritoriul altor state membre;
 - instituirea unor obligații de colaborare și schimb de informații între autoritățile din statele membre în cazul unor situații de criză;
 - stabilirea obligației de participare a autorităților de supraveghere din statele membre la lucrările Comitetului European al Supraveghetorilor Bancari (CEBS) și de conformare la toate recomandările și standardele emise de acesta; în cazul neconformării, autoritățile de supraveghere sunt obligate să-și fundamenteze abordarea diferită.
- ***Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE***
 - **Propunerile de modificare incluse în proiectul de act normativ vizează:** modificarea definiției noțiunii de *instituție de credit* (cu eliminarea referirilor la instituțiile care emit monedă electronică);
 - eliminarea din cuprinsul ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 a tuturor prevederilor care reglementează instituțiile emitente de monedă electronică

d) Alte modificări

Proiectul de act normativ include și alte amendamente menite să asigure deplina

conformitate a unor prevederi cu legislația comunitară existentă sau care au fost considerate necesare pentru rezolvarea unor aspecte insuficient reglementate ori care au ridicat probleme în practică, după cum urmează:

- corectarea unor prevederi pentru asigurarea deplinei compatibilități cu dispozițiile corespondente din Directiva 2006/48/CE;
- clarificarea prevederilor referitoare la dizolvarea și lichidarea voluntară a instituției de credit, care se realizează numai cu aprobarea Băncii Naționale a României, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute, respectiv dacă instituția de credit nu se află în vreuna dintre situațiile de insolvență și planul de lichidare a activului și de stingere a pasivului asigură plata integrală a creanțelor deponenților și ale altor creditori;
- introducerea unei prevederi potrivit căreia furnizarea de informații de către Centrala Riscurilor Bancare, potrivit scopurilor acesteia, nu constituie încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional în domeniul bancar;

e) Ca dispoziții cu caracter tranzitoriu, proiectul de act normativ prevede următoarele:

- reglementarea cu caracter tranzitoriu a regimului cererilor de aprobare a transformării unei entități în instituție de credit, aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a noului act normativ, în funcție de etapa de soluționare în care se află, pentru a se asigura o mai mare certitudine juridică;
- reglementarea cu caracter tranzitoriu a regimului rezervelor existente în sold la nivelul instituțiilor de credit, reprezentând rezerva generală pentru riscul de credit și fondul pentru riscuri bancare generale, constituite anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 și care nu au mai beneficiat, ulterior, de un cadru de reglementare privind constituirea și utilizarea acestora; în acest sens, proiectul de act normativ asigură baza legală pentru ca aceste rezerve să poată fi utilizate, până la epuizarea soldului existent, în scopul pentru care au fost constituite, respectiv pentru diminuarea pierderilor din credite și, după caz, din elementele ce constituie active purtătoare de riscuri specifice activității bancare.

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impactul macro-economic

Proiectul de act normativ nu are un astfel de impact.

2. Impactul asupra mediului de afaceri

Se apreciază că proiectul de act normativ furnizează mediului de afaceri un grad sporit de claritate, predictibilitate și certitudine juridică, prin aceea că:

- asigură o transparență sporită și mijloace de intervenție mai eficiente în cazul unei instituții de credit aflată în dificultate;
- urmărește stabilitatea juridică a efectelor măsurilor de restructurare aplicate în cursul administrării speciale.

Suportarea de către sistemul bancar a costului restructurării unei instituții de credit aflată în administrare specială, prin intermediul Fondului de Garantare a Depozitelor

la Sistemul Bancar, în măsura în care este necesar pentru acoperirea eventualelor prejudicii aduse unor creditori prin măsurile adoptate în cursul acestei proceduri, va implica participarea tuturor instituțiilor de credit autorizate la constituirea fondurilor destinate compensării acestor prejudicii. Stabilirea în concret a mecanismului de finanțare va face, însă, obiectul unui demers legislativ distinct de prezentul proiect de act normativ.

3. Impactul social

Proiectul de act normativ nu are un astfel de impact.

4. Impactul asupra mediului

Proiectul de act normativ nu are un astfel de impact.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat

Proiectul de act normativ nu are un astfel de impact.

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Proiecte de acte normative suplimentare

Proiectul de act normativ modifică și completează unele prevederi ale legislației primare în materia instituțiilor de credit și, respectiv, ale legislației primare și secundare în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor.

Actul normativ nu necesită operarea altor modificări legislative, cu excepția unor adaptări corespunzătoare ale legislației secundare emise de Banca Națională a României în aplicarea legii.

2. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie

a) identificarea și obiectivele actelor comunitare

- *Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L125/15 din 5 mai 2001*

Directiva comunitară asigură recunoașterea procedurilor de lichidare și a măsurilor de reorganizare dispuse de către autoritățile administrative sau judiciare din statul membru de origine al unei instituții de credit, în toate celelalte state membre și aplicarea unitară în astfel de cazuri a legii statului membru de origine, ale cărui autorități sunt singurele competente să dispună aplicarea unor astfel de proceduri sau măsuri, inclusiv în privința sucursalelor deschise în alte state membre.

În accepțiunea Directivei 2001/24/CE, „măsuri de reorganizare” reprezintă acele „măsuri destinate să mențină sau să restabilească situația financiară a unei instituții de credit și care ar putea afecta drepturile preexistente ale terților, inclusiv măsuri care implică posibilitatea unei suspendări a plăților, o suspendare a măsurilor de executare sau o reducere a creanțelor”, prevederile acestei Directive devenind incidente în cazul administrării speciale, așa cum se propune a fi revizuită această procedură prin prezentul proiect de act normativ.

- *Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului nr.*

2007/64 privind serviciile de plată în cadrul pieței interrae, de modificare a directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 319 din 5 decembrie 2007

Directiva comunitară se încadrează în măsurile destinate să asigure înlăturarea obstacolelor în calea bunei funcționări a pieței unice europene, datorate diferențelor semnificative existente între dispozițiile legislative din statele membre, bariere care restricționează libera circulație a bunurilor, persoanelor, serviciilor, capitalurilor și plăților, denaturarea concurenței și, nu în ultimul rând, nesiguranța consumatorilor cu privire la drepturile lor și subminarea încrederii în piața internă.

În acest sens, Directiva 2007/64/CE asigură coordonarea dispozițiilor naționale în materie de cerințe prudențiale și de acces pe piață al unor noi prestatori de servicii de plată – instituțiile de plată -, armonizarea prevederilor privind cerințele de informare a utilizatorilor de servicii de plată, precum și a celor privind drepturile și obligațiile utilizatorilor și prestatorilor de servicii de plată, modificând pentru corelare legislativă, alte prevederi comunitare aplicabile în materia instituțiilor de credit și a prevenirii și combaterii spălării banilor.

- În Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L267 din data de 10 octombrie 2009 a fost publicată **Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE.**

Directiva comunitară constituie noul cadru legislativ care reglementează la nivelul Uniunii Europene regimul instituțiilor emitente de monedă electronică, distinct de regimul juridic existent, potrivit căruia aceste instituții sunt incluse în categoria instituțiilor de credit. În acest sens, Directiva 2009/110/CE instituie un regim special pentru instituțiile emitente de monedă electronică, modificând în consecință cadrul legislativ comunitar aplicabil instituțiilor de credit, termenul limită de transpunere în legislația națională a statelor membre fiind data de 30 aprilie 2011.

- În Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L302 din data de 17 noiembrie 2009 a fost publicată **Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, aranjamentele de supraveghere, precum și gestionarea situațiilor de criză.**

Directiva comunitară modifică și completează directivele în domeniul supravegherii instituțiilor de credit, asigurând o îmbunătățire a cadrului de colaborare dintre autoritățile competente din diferite state membre, atât în cazul supravegherii la nivel consolidat, cât și în cazul supravegherii unei instituții de credit care are deschise sucursale în alte state membre, precum și revizuirea unor prevederi care

reglementează aspecte de natură tehnică (fonduri proprii, expuneri mari), termenul limită de transpunere în legislația națională a statelor membre fiind data de 31 octombrie 2010.

c) transpunerea directivelor comunitare

Proiectul de act normativ asigură transpunerea acelor prevederi cuprinse în directivele comunitare menționate care fac obiect de reglementare al legislației primare în plan național, aplicabilă instituțiilor de credit și a actelor normative în domeniul prevenirii spălării banilor, pentru corelarea cu noile dispoziții în domeniul serviciilor de plată.

În acest sens:

- în ceea ce privește Directiva 2001/24/CE se asigură alinierea dispozițiilor naționale referitoare la administrarea specială, așa cum vor fi modificate prin proiectul de act normativ, cu dispozițiile relevante ale directivei referitoare la reorganizare
- în ceea ce privește Directiva 2007/64/CE, prin proiectul de act normativ se asigură transpunerea acelor prevederi prin care au fost modificate *Directiva 2006/48/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit* transpusă în legislația internă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006, cu modificările ulterioare, cât și cele care au modificat *Directiva 2005/60/CE privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului*, transpusă prin Legea nr. 656/2002 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008, pentru a se asigura transpunerea în totalitate a Directivei 2007/64/CE:- în ceea ce privește Directiva 2009/110/CE, prin proiectul de act normativ se asigură transpunerea acelor dispoziții care modifică *Directiva 2006/48/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit*, în sensul eliminării din definiția instituției de credit a instituțiilor emitente de monedă electronică și a oricăror prevederi care reglementează aceste instituții, cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006, cu modificările și completările ulterioare, urmând ca noul regim instituit pentru instituțiile emitente de monedă electronică să fie preluat în plan național printr-un act normativ distinct, până la data limită de transpunere a directivei, respectiv 30 aprilie 2011;
- În ceea ce privește Directiva 2009/111/CE, propunerile de modificare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 asigură transpunerea acelor prevederi comunitare care se referă la cooperarea în domeniul supravegherii și la gestiunea situațiilor de criză, urmând ca transpunerea în totalitate a prevederilor acestei directive pe aspecte care vizează elemente de natură tehnică (fonduri proprii, expuneri mari) să se realizeze prin modificarea/completarea corespunzătoare a reglementărilor emise de Banca Națională a României, în termenul prevăzut pentru transpunere, respectiv data de 31 octombrie 2010.

d) Termenul limită pentru transpunerea în totalitate a prevederilor Directivei 2007/64/CE a fost 1 noiembrie 2009.

De asemenea, conform angajamentelor asumate prin Aranjamentul Stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional, adoptarea modificărilor legislative pentru

revizuirea prevederilor privind administrarea specială, cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006, trebuie să fie realizată până la data de 31 martie 2010.

3. Decizii ale Curții de Justiție a Uniunii Europene și alte documente

Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat asupra aplicării Directivei a Doua în materie de societăți comerciale - *Directiva 77/91/CEE de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora* - în cazul băncilor aflate într-o procedură de administrare forțată, prin Hotărârea din 12 martie 2006¹), fiind reținute în speță următoarele:

- a) Directiva se aplică societăților comerciale la care răspunderea acționarilor este limitată, indiferent de specificul activității și nu prevede derogări în cazul băncilor;
- b) Directiva are drept scop coordonarea garanțiilor cerute societăților și firmelor la nivelul statelor membre în scopul echivalării acestor garanții și asigurării protecției intereselor acționarilor și terților;
- c) Directivele adoptate în domeniul bancar nu cuprind derogări de la drepturile recunoscute organelor statutare ale instituțiilor de credit;
- d) deși Directiva nu împiedică adoptarea unor măsuri de executare care să ducă la încetarea existenței societății, în special măsuri de lichidare care plasează societatea sub o administrare forțată destinată să asigure drepturile creditorilor, prevederile directivei continuă să se aplice în cazul în care sunt adoptate măsuri de reorganizare ordinare menite să asigure continuarea existenței societății.

Din aceste considerente, proiectul de act normativ a menținut competența adunării generale a acționarilor în ceea ce privește adoptarea hotărârilor necesare pentru implementarea măsurilor de restructurare constând în majorarea capitalului social sau reducerea acestuia pentru acoperirea pierderilor, ridicarea în tot sau în parte a dreptului de preemțiune al acționarilor existenți, realizarea unei fuziuni ori divizări.

4. Evaluarea conformității cu legislația comunitară

Proiectul de act normativ este conform prevederilor comunitare a căror transpunere o asigură.

De asemenea, propunerile legislative care vizează administrarea specială sunt conforme dispozițiilor comunitare incidente adoptate în materia societăților comerciale, respectiv:

- reducerea, de principiu, a termenului pentru convocarea adunării generale a acționarilor la o săptămână (prin derogare de la Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, care prevede un termen de 30 de zile), nu este aplicabilă în cazurile în care termenul de 30 de zile are la bază prevederi comunitare imperative în acest sens: *Directiva 78/855/CEE privind fuziunile societăților comerciale cu răspundere limitată* (art.6), *Directiva 82/891/CEE privind*

¹ Cazul C-141/93, *Panagis Pafidis and others v. Trapeza Kentrikis Ellados A.E. and others*, (1996), ECR I-01347

divizarea societăților comerciale cu răspundere limitată (art.4) și Directiva 2007/36/CE cu privire la exercitarea anumitor drepturi de către acționarii societăților listate (art.5);

- reducerea termenului pentru exercitarea dreptului de preempțiune al acționarilor existenți la 14 zile (prin derogare de la Legea nr.31/1990, care prevede un termen de 1 lună), este în acord cu prevederile Directivei 77/91/CEE de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora (art.29 alin.3);
- prevederile cuprinse în proiect potrivit cărora hotărârea adunării generale privind reducerea capitalului pentru acoperirea pierderilor produce efecte de la data publicării și nu după trecerea a cel puțin 2 luni (așa cum e prevăzut de Legea nr.31/1990), iar creditorii sociali nu pot face opoziție la această hotărâre, sunt conforme cu dispozițiile comunitare relevante, cuprinse în Directiva 77/91/CEE (art.32 alin.3), care impun asigurarea unui sistem de protecție a intereselor creditorilor doar în cazul în care reducerea capitalului subscris se realizează prin exonerarea totală sau parțială a acționarilor de la plata vărsămintelor datorate.

Prin urmare, proiectul de act normativ nu ridică probleme din perspectiva compatibilității cu legislația comunitară.

5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente

Proiectul de act normativ este conform angajamentele decurgând din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), respectiv cu Protocolul 1 Articolul 1 al Convenției care consacră protecția proprietății private, precum și cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului², potrivit căreia orice ingerință asupra dreptului de proprietate trebuie să asigure un echilibru echitabil între cerințele interesului general al comunității și necesitatea protecției drepturilor fundamentale. În acest sens, Curtea a statuat că deposdarea de proprietate fără plata unei compensații care este în mod rezonabil legată de valoarea proprietății, constituie în mod normal o ingerință disproporționată care nu este justificată.

Prin proiect este asigurată compensarea/despăgubirea corespunzătoare în raport cu valoarea pe care un creditor ar fi obținut-o dacă instituția de credit ar fi intrat direct în lichidare/faliment în absența implementării unor măsuri de restructurare adoptate în cursul administrării speciale.

Secțiunea a 6-a

Consultări efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

În stadiul inițial al proiectului a fost asigurată consultarea experților Fondului Monetar Internațional și ai Comisiei Europene în legătură cu prevederile de revizuire a procedurii administrării speciale, conform celor agreeate în cursul negocierilor pentru acordarea asistenței financiare, precum și Banca Centrală

² Cauza *Sporrong și Lonnroth c. Suedia* (1982)

Europeană în baza prevederilor *Deciziei Consiliului 98/415/CE cu privire la consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale, în legătură cu proiectele de acte normative*, prin intermediul Băncii Naționale a României. A fost derulată, de asemenea, procedura de consultare publică prevăzută de Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

Secțiunea a 7-a
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ

În conformitate cu prevederile Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrație publică, proiectul de act normativ a fost afișat pe pagina de Internet a Ministerului Finanțelor Publice, în vederea acordării posibilității cetățenilor și reprezentanților societății civile de a formula propuneri și observații.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Proiectul de act normativ nu are astfel de impact/efecte.

Secțiunea a 8-a
Măsurile de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului – înființarea de noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente

Punerea în aplicare a actului normativ nu necesită înființarea de noi organisme. Aplicarea prevederilor intră în competența Băncii Naționale a României, ca autoritate de supraveghere prudentială a instituțiilor de credit sau, după caz, a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

2. Alte informații

După adoptare, proiectul de act normativ va intra în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial, Partea I, cu excepția prevederilor care transpun dispoziții ale Directivei 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, aranjamentele de supraveghere, precum și gestionarea situațiilor de criză, care vor intra în vigoare la data de 31 octombrie 2010 și a celor care transpun dispoziții ale Directivei 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudentială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, care vor intra în vigoare la data de 30 aprilie 2011.

Față de cele prezentate, a fost promovată prezenta Lege privind aprobarea Ordonanța de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a altor acte normative, pe care o supunem Parlamentului spre adoptare.

